

Parvovirusinė infekcija

Simptomai

Parvovirusinė infekcija – tai labai užkrečiama virusinė liga, būdinga vaikams ir sukianti specifinį bėrimą ant veido. Kitaip ši liga dar vadinama infekcine eritema, arba penktąja liga, nes istoriškai parvovirusinė infekcija buvo viena iš labai dažnų vaikams būdingų ligų, sukeliančių įvairius bėrimus. Šią ligą sukelia žmogaus parvovirusas B19, priklausantis *Parvoviridae* virusų šeimai. Jis yra užkrečiamas ir plinta oro-lašeline būdu, taip pat gali būti perduodamas perpilant kraują, transplantuojant kaulų čiulpus, gali pereiti vaisiui iš motinos per placentą.

Žmogus pasidaro užkrečiamas likus daugmaž 10 dienų iki atsirandant bėrimui, o šiam atsiradus, kitų žmonių toks asmuo užkrėsti jau nebegali. Kartą persirgęs infekcine eritema, žmogus nuo jos tampa apsaugotas visam gyvenimui. Liga yra paplitusi tarp 3-15 metų amžiaus vaikų ir yra ypač dažna tarp pradinės mokyklos moksleivių. Nors šia liga galima susirgti visais metų laikais, ji yra dažnesnė žiemos ir pavasario mėnesiais.

Dauguma vaikų šia infekcija perserga labai lengvai ir jiems nereikalingas joks specifinis gydymas. Tačiau kai kuriems žmonėms, ypač jeigu šia infekcija suserga suaugęs žmogus, parvovirusinė infekcija gali būti sunki. Nėščios moterys, susirgusios šia liga, gali pagimdyti ligos paveiktą vaiką. Ši infekcija taip pat yra pavojingesnė asmenims, turintiems mažakraujystę ar silpną imuninę sistemą.

Diagnostika

Dažniausiai parvovirusinė infekcija yra diagnozuojama pagal tipiškus specifinius ligos simptomus ir eigą.

Visgi kai kuriais atvejais tenka diagnozę patvirtinti tyrimais. To gali reikėti, jeigu suserga nėščia moteris, jeigu liga prasideda imunosupresuotam asmeniui, arba jeigu liga pasireiškia retomis netipiškomis formomis: sąnarių pažeidimu ar aplastine krize. Tuomet atliekami tokie tyrimai: kraujo serume ieškoma specifinių antikūnų prieš parvovirusą B19, arba atliekama polimerazės grandininė reakcija, tikintis, jog kraujyje bus rastas pats virusas.

Gydymas

Normalios imuninės sistemos asmenys ir nenėščios moterys paprastai nuo parvovirusinės infekcijos yra negydomi, nes liga praeina savaime. Jiems patariama kurį laiką vengti kontakto su asmenimis, kuriuos galėtų užkrėsti.

Jeigu asmeniui dėl ligos išsivystė sunki mažakraujystė, gali tekti atlikti kraujo perpylimus. Silpnos imuninės sistemos žmonėms gali būti skiriami specifiniai antikūnai nuo šios infekcijos.

Diagnozavus šią ligą nėščiai moteriai, vaisiui gali tekti atlikti intrauterinius kraujo perpylimus (dar jam esant gimdoje).

Profilaktika

Vakcinės nuo parvovirusinės infekcijos nėra. Tačiau kartą persirgęs šia liga, žmogus tampa jai atsparus visam gyvenimui. Higienos taisyklių laikymasis ir reguliarus rankų plovimas šiek tiek stabdo šios infekcijos plitimą.

Informacija parengė VSPS specialistė Anželika Poteiko